

befrygtes at være smittesførende, og hvem det derfor af den behandlende Læge eller af Kommissionen paabydes at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltninger for Person eller Genstande, nøje at efterkomme de saaledes givne Paabud.

Personer, hvis Gerning medfører Fare for Smittes Udbredelse, kan det, naar Sygdommen optræder i deres Husstand, af Kommissionen paalægges ikke at fortsætte deres Gerning, før de have Lægeattest for, at de ikke kunne antages at udbrede Smitte. Til Attestens Udfærdigelse kan Epidemilægens Bistand kræves; den meddeles af Epidemilægen uden Betaling. Sidstnævnte Paabud kan, naar Sygdommen hører til de i § 2, 1ste Stykke, omhandlede, udstrækkes til andre Personer, der have været i saadan Berøring med den syge, at de kunne befrygtes at være smittesførende, og det kan, naar behørig Isolation ikke kan tilvejebringes i Hjemmet, paalægges vedkommende at tage Ophold i et af de til Raadighed staaende Sygehuse eller i et af de i § 4 nævnte Lokaler. Den, hvem Paabud gives i Medfør af dette Stykke, er berettiget til Erstatning for det derved foranledigede Tab.

§ 16.

Sundhedskommissionen (Epidemikommissionen) kan paabyde Desinfektion af Lokaler samt paalægge Beboerne af Beboelseslejligheder eller Huse, i hvilke Sygdommen er optraadt, at udslytte, ligesom den derefter kan kræve de fraslyttede Lejligheder og Huse rensede og lade dem desinficere samt paabyde, at de skulle staa ledige, indtil de atter kunne benyttes uden Fare for Beboerne, alt imod Erstatning til vedkommende.

Uformuende Forældres Børn skulle saa vidt muligt, hvis Forældrene ønske det, saa længe Sygdommen varer i deres Hjembolig, anbringes i god Pleje andet Steds paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp.

Hvor Desinfektion af værlige Genstande skønnes at være forbunden med uforholdsmæssige Ulemper, kunne disse af Kommissionen foranstaltes opbrændte eller paa anden Maade tilintetgjorte, mod at der ydes Ejerne Erstatning.

§ 17.

Lokaler, i hvilke Personer, som lide af Sygdommen, have haft Ophold, samt Befordringsmidler, hvori saadanne Patienter ere blevne transporterede, maa ikke benyttes for Personer, der ikke ere angrebne af Sygdommen, forinden de ere tilstrækkeligt rensede og desinficerede. For den Tid, i hvilken Befordringsmidler som Følge heraf umbrages Personbefordring, der drives som Mæring, ydes der Erstatning.

Sinnet, Gangklæder og Sengklæder, Møbler og andre Effekter, der have været benyttede af Personer, som lide af Sygdommen, maa ikke sendes til Vaskeri eller RepARATION, sælges, bortgives eller udlaanes uden i Forvejen at være behørig desinficerede.

§ 18.

Opstaar der i en Ejendom, hvori der er indrettet et Fælles- eller Andelsmejeri, eller i et Mejeri, hvorfra der sælges Mælk, eller i en Mælkehandel nogen Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, kan Kommissionen paabyde, at der, indtil Fare for Smittes Udbredelse ved de efter Kommissionens Forfkrift truffne Foranstaltninger er fjernet, ikke maa udleveres Mælk, Valte eller andre Mejeriprodukter fra Mejeriet eller Mælkehandelen, eller at Udleveringen kun maa ske under Sagttagelse af de Forfkrifter, som Kommissionen anser det for nødvendigt at give. Finder Kommissionen det rigtigt,